

Beknopt verslag overleg Kersweg Amerongen

20 augustus 2012

Dit verslag is opgesteld door de omwonenden plus adviseurs, mede om een terugkoppeling te geven aan de raad van de gemeente Utrechtse Heuvelrug.

Aanwezig waren:

Wethouder T. Verhoef, projectleider M. Andriik, juriste B. Van de Water en Hoofd afdeling Vastgoed & Projecten Kraats (allen gemeente Utrechtse Heuvelrug) en Ellis van Zon (namens)omwonende(n)), advocaat A. Grapperhaus (-ngnb advocaten) en adviseur E. Sons (OD-Consult).

Verhoef opent met de mededeling dat het doel van het gesprek is om de argumenten van de omwonenden aan te horen waarom sprake zou zijn van een nieuwe bouwaanvraag (in plaats van een aangepaste bouwaanvraag), zodat hij dat kan meenemen in de collegevergadering van 21 augustus. Het zou dan alleen gaan om de omvang van het bouwplan, niet zo zeer de procedure of sprake zou moeten zijn van een art. 19.2 WRO procedure of een WABO omgevingsvergunning. Immers, door de VVD-motie die inging op de WABO niet aan te nemen zou de gemeenteraad hebben beslist dat de weg van de art. 19.2 WRO procedure gevolgd moest worden.

Grapperhaus brengt in dat de omwonenden graag – in lijn van de wensen- en bedenkingenbrief van de gemeenteraad - breder van gedachten en argumenten willen wisselen, o.a. over de procedure art. 19.2 of WABO, wat de uitspraak van de Raad van State wel en niet aan de gemeente opdraagt.

Verhoef wijst inzake deze onderwerpen op de beantwoording van het college zoals verwoord in de nota van beantwoording van de zienswijze(n) en geeft aan hieraan te willen vasthouden.

Grapperhaus meent uit de haar ter beschikking staande stukken te kunnen constateren dat partijen het er over eens zijn dat het bouwplan van september 2011 evident meer dan alleen op ondergeschikte punten is gewijzigd, zodat sprake is van een nieuwe aanvraag. Het overgangsrecht is dan niet meer aan de orde; de Wabo is geldend recht en daaraan zal toepassing gegeven moeten worden. De volgende vraag is dan of de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak het gemeentebestuur desondanks opdraagt te beslissen op voet van de oude artikel 19 lid 2 WRO-procedure..

Verhoef stelt hier tegenover dat de gemeente gezien de uitspraak Raad van State niet anders kan dan de aanvrager een aangepast bouwplan te laten indienen.

Grapperhaus stelt dat de Raad van State niet heeft aangegeven dat de (aangepaste) bouwaanvraag via art. 19.2 WRO afgehandeld zou moeten worden. Zij vraagt waarom het college zo dwangmatig wil vasthouden aan de art. 19.2 WRO procedure, ondanks de andersluidende interne juridische adviezen hierover. Zij geeft ook aan dat de inhoudelijke afwegingen omtrent het bouwplan net zo goed tot hun recht kunnen en moeten komen wanneer de WABO procedure zou worden gevolgd. Zij vraagt zich af of het college het risico zou moeten willen lopen om nu te kiezen voor een procedure die zeer waarschijnlijk als de onjuiste zal worden beoordeeld.

Van de Water licht toe dat na de initiële interne juridische adviezen (dat sprake is van meer dan ondergeschikte wijzigingen van het bouwplan en dus van een nieuwe bouwaanvraag, en daarmee dat niet de procedure art. 19.2 WRO maar de WABO omgevingsvergunningsprocedure gevolgd moet worden) hierover binnen de gemeente doorgesproken is. En dat men bij nader inzien tot de overtuiging is gekomen dat de uitspraak van de Raad van State tot gevolg heeft dat de gemeente de aanvrager de gelegenheid moet geven om het bouwplan aan te passen. En – hoewel de aanvrager weliswaar meer dan ondergeschikte wijzigingen heeft aangebracht in het bouwplan - de Raad van State geen grenzen heeft gesteld aan de aanpassingen en de gemeente hierin dus moet meegaan. Deze afweging en argumentatie is niet op schrift gesteld.

Grapperhaus geeft aan dat de uitspraak van de Raad van State onmogelijk zo kan worden gelezen dat de aanvrager ongelimiteerd aanpassingen zou kunnen doen en dat de gemeente hieraan tegemoet moet komen. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft met haar oordeel geen carte blanche geven aan de initiatiefnemer.

De omwonenden kunnen de uitleg van het college niet plaatsen, en zij als jurist - toch op enige afstand - ook niet. Een argumentatie voor die uitleg wordt ook in dit gesprek niet gegeven, zodat een gedachtenwisseling niet mogelijk is.

Sons brengt in dat de uitspraak van de Raad van State juist aangeeft dat de gemeente wel degelijk de aangepaste bouwaanvraag kan weigeren, maar dat dan niet volstaan kan worden met een (verbeterde) motivering ten opzichte van die in de beslissing op bezwaar, maar dat de gemeente dan aanvullende gronden en motieven zou moeten inbrengen. Volgens Sons zijn die er in onderhavige kwestie, zoals de bezwaren van omwonenden (die waren immers niet meegewogen bij de principetoezegging uit 2008), de aanwijzing tot beschermd dorpsgezicht, de structuurvisie en het recreatiebeleid van de gemeente.

Verhoef wijst nogmaals op het standpunt dat het college heeft ingenomen met de nota van beantwoording van de zienswijzen. Kraats geeft aan dat niet verwacht mag worden van de wethouder dat deze in deze vergadering een gewijzigd standpunt inneemt en dat er ook andere overwegingen meespelen dan alleen juridische.

Van Zon zegt dat de omwonenden begrepen hebben dat de gemeenteraad om een juridische toets heeft gevraagd in de vorm van dit gesprek en dat zij zich niet kan voorstellen dat herhaling van het standpunt van het college hieraan tegemoet komt. Zij is van mening dat een objectieve beoordeling zou inhouden dat hiervoor het oordeel van een onafhankelijk jurist ingeroepen zou moeten worden.

Andrlik stelt dat wanneer de gemeente daaraan begint dan bij alle aanvragen wel een onafhankelijk deskundige zou moeten inhuren. Grapperhaus geeft aan dat deze kwestie echt anders is dan die van de meeste bouwaanvragen.

Sons vraagt of het college op 21 augustus een besluit zal nemen over de bouwvergunning en of het college eerst aan de gemeenteraad terugkoppelt of niet. Verhoef zegt dat er een besluit zal worden genomen over de vervolgpprocedure en dat het college beslist aan de gemeenteraad terugkoppelt over het overleg en wat – na het aanhoren van de argumenten van de omwonenden – het standpunt is van het college.

Van Zon geeft aan dat zij niet begrijpt dat de gemeente meewerkt met een aanvrager die ook nog eens het oorspronkelijke bouwplan bijna met de helft heeft vergroot. Dat de omwonenden zich nog meer storen aan het bouwplan dat nu voorligt dan aan het oorspronkelijke bouwplan uit 2008 en dat de emoties regelmatig hoog oplopen.

Afgesproken wordt dat de gemeente zal terugkoppelen aan de omwonenden en aan de gemeenteraad wat het standpunt van het college wordt en hoe het verder gaat.